

स्तावक लि० सु-एन् । स्तुतिकारके प्रशंसाकारके ।

स्तिमित न० स्तिम-भावे क्त । १ आर्द्रतायाम् अमरः ।

२ यथाश्रुत्ये च मेदि० कर्त्तरि क्त । ३ यच्चकृते ४ व्याह्रे
च लि० ।

स्तिम्भि पु० स्तिम-इन् भुक् च । १ सुसुप्ते २ वायो च उष्णः ।

स्तीर्वि० पु० कृ-क्तिन् न वेरिचम् । १ आकाशे २ रुधिरं
३ तृणजातो ४ अश्वत्थी ५ पयसि ६ शक्नो संक्षप्रसो ।

स्तुत पु० स्तु-कर्मणि क्त । स्तुतिकर्मणि अमरः ।

स्तुति स्त्री स्तु-क्तिन् । स्तुति अमरः । [अमरः

स्तुतिपाठक पु० स्तुतिं पठति पठ-एवङ् । राजादेर्वेन्दनि

सुनुभ रोधने सो० क्रा० स्त्रा० कार्यभागी पर० सक० सेट्
उदित क्वावेट् । स्तुम्नोति स्तुम्नाति । अस्तुम्नोत् । सौतः
त्वादभोपदेश इत्यन्ये ।

स्तुतिव्रत पु० स्तुतो व्रतमख । स्तुतिपाठके कटा० । १६६५० इत्यम्

स्तुत्यर्थवाद पु० १त० । प्रशंसया अर्घदादभेदे कर्षवादशब्दे

स्तुनक पुंस्त्री० स-नकक् । आगे शब्दच० स्त्रियां ङीष् ।

स्तुभ पुंस्त्री० स्तुनुभ-मूल० क । ऊ ने भरतः स्त्रियां ङीष् ।

स्तूप उच्चावे अद० चु० उभ० सक० सेट् । स्तूपयति ते
अतस्तूपत् । बङ्गच्छत्वात् अथोपदेश एव । ५१७२

पृष्ठे टूप इति धातुः षोपदेशतया प्रसादात् लिखितः ।

स्तूप पु० स्तु-पक् पृष्ठे० स्तूप-अच् वा । १ राशौकते कृत्ति-
तादौ २ संघाते शब्दे ३ निष्प्रयोजने च संक्षिप्त० ।

स्तृ विकार ज्ञा० उ० सक० अनिट् । स्तृणोति स्तृणुते
अस्तापीति अस्तृत् अस्तारट् । पर्युदासश्च षोपदेशः ।

स्तृ प्रीतो अक० रजणे सक० स्त्रा० प० अनिट् । स्तृणोति
अस्तापीत् । पर्युदासेन अथोपदेश एव ।

स्तृ आच्छादने क्रा० पा० उ० सक० सेट् । स्तृणाति स्तृ-
णीते अस्तारीत् अस्तारट् अस्तरीट् अस्तीत् । अयं
षोपदेश एव न्यायः ।

स्तीन चोर्थे अद० चु० उभ० सक० सेट् । स्तीनयति ते
अतिस्तीनत् । बङ्गच्छत्वात् अथोपदेशः ।

स्तीन न० स्तीन-भावे अच् । १ चोर्थे । कर्त्तरि अच् ।
२ चोरे लि० अमरः ।

स्ती (ष्टे)प जेपे चु० उभ० सक० सेट् । स्तीपयति ते अतिस्ति-
पत् । अथोपदेशत्वे मूलं चिन्त्यम् ।

स्तीम पु० स्तिम-अच् । आर्द्रतायाम् अमरः ।

स्तीय न० स्तीनस्य भावः यम नञोपः । १ चोर्थे । अमरः ।

१ मत्तत्वां वा परीक्षां वा गानो वा यदि वा दिसा । यत्

परद्रव्यहरणं स्तीयं तत्परिकीर्तितम् इत्युक्तेः पर-

द्रव्यापहारः स्तीयं तच्च अष्टादशविधादानागंतविवादपद-
भेदः तत्स्वरूपादिकं वीरमि० उक्तं चोरशब्दे २६६६

पृष्ठादौ डशप्रम् । [ङीष् ।

स्तीयन् लि० स्तीवमस्तस्य इति । परद्रव्यापहारके स्त्रियां

स्तीन (न्य) न० स्तीनस्य भावः अण्, अज् वा । १ चोर्थे पर-
द्रव्यापहरणे । स्तीन एव स्तीर्थे गत्य । २ चोरे लि० भरतः ।

स्तीमित् न० स्तिमितस्य भावः अज् । १ जाड्ये २ स्त्रे हे
३ आर्द्रतायाम् अमरः । [रजलविन्दो ३ कृते लि० अमरः ।

स्तोक पुंस्त्री० स्तुच-अज् । १ चातके मेदि० स्त्रियां ङीष् ।

स्तोकक पुंस्त्री० स्तोकाय जलविन्दवे कायति शब्दायते कै-
क । चातके अमरः स्त्रियां ङीष् ।

स्तोत्र न० स्तु-इन् । १ स्तौ-गुणकर्मादिभिः प्रशंसने अमरः ।

द्रव्यस्तोत्रं कर्मस्तोत्रं विधिस्तोत्रं तथैव च । तथैवाभि-
जनस्तोत्रं स्तोत्रमेतच्चविधम् महस्यपु० १२१ अ०

द्रव्याद्युपाधिकतया स्तवस्य चातर्विध्यसक्तम् । २ स्तुतिषाधने

वाक्ये स्तुतिश्च गुणिनसुप्रसज्जीकृत्य तद्विधानां गुणानां

प्राधान्येन कथनरूपेण कृत्वेदमाद्ये लज्जिता । यथा

यो देवदत्तः स चतुर्वेदाभिज्ञ इत्युक्ते सर्वे जनाः स्तुतिः

भवगच्छति यद्यपि दृज्स्तुतो शनसु स्तुतावित्येकार्षी

तथापि प्रतिगीतमन्त्रसाध्यं स्तोत्रमथ प्रतिगीतमन्त्र-

साध्यं शस्त्रमिति तयोर्विवेक इति च तत्रोक्ते प्रति-

गीतमन्त्रसाध्ये शस्तयने गुणकथने च । शस्त्रशब्दे प्रति-

गीतमन्त्रे इति यदुक्तं तत्र अप्रगीतमन्त्रे इत्येव

बोध्यम् । प्रगीतमृगजातं शस्त्रमिति ह० उ० भाष्य-

टीकायासानन्दगिरिणोक्ते ४ प्रगीते कृगजाते च ।

स्तीत्रिय लि० स्तोत्राय हिते य । स्तोत्रसाधने कृगादौ

“कृत्ययकृद्गताऽस्मिन् यज्ञे स्तोत्रियाः स्तोत्राणीति तिच्

इति कतमास्ति तिच् इति पुरोऽनुवाक्या च याज्या

शस्त्रे च तृतीया इति ह० उ० । स्तीत्रिया नाम कृक्-

सामसमुदायः शा० भा० । “स्तोत्रिया नाम गीतिविशिष्टा

कृगजातयः” शत० ज्ञा० १४ हा० १२ वाक्यव्याख्यायां सा-

यमभाष्यम् । “यद्योक्तस्य स्तोत्रं स्तोत्रियां वचं साम

वा यजुषोऽथर्वेण्यत् कृत्वा यजेत” कात्या० श्रौ० २४.७

२० “एकां स्तोत्रायामेका कृषामन्यां कुर्यात्” कर्कः ।

स्तीभ पु० स्तुभ-अज् । १ कर्षंश्रुत्य गानादिस्वरपरिपूर्णाद्य

शब्दभेदे यथा सामवेदे इडा ह्रीः प्रथ्याः । २ हेमने

३ स्तम्भने च हेमन्य० ।